

اشعار حافظ را دوست دارم، همیشه می‌خوانم. شعر حافظ مرا متحول می‌کند و به من الهام می‌بخشد. موسیقی احساسات درونی انسان را برمی‌انگیزد و شعر و موسیقی در هر انسانی اثر می‌گذارد. (مرد استوار... ص ۷۹)

ملا امامان در کابل:

پروسه صلح یک پروژه عایداتی است

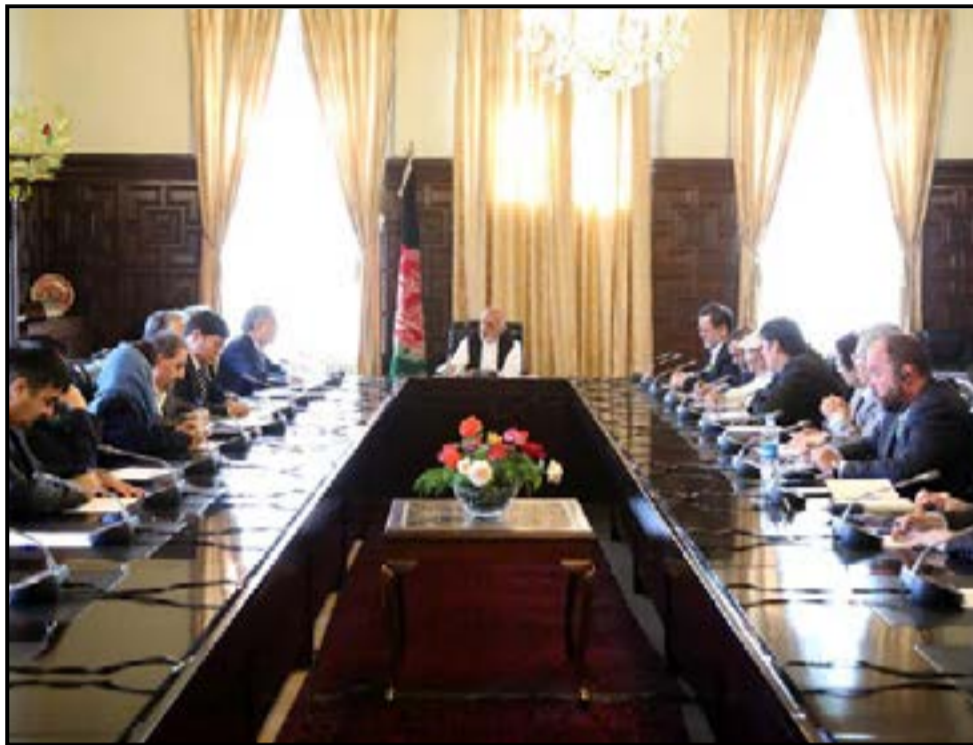

ده‌ها آگاه امور دینی روز گذشته در نشستی در کابل، پروژه صلح را پروژه‌یی عایداتی برای عده‌یی خواندند. در این نشست که از سوی اکادمی علوم زیر نام «صلح و اعتدال از نظر اسلام» در کابل برگزار شده بود، عالمان دینی گفتند که صلح نباید در حد شعار باقی بماند. سید عبدالهادی هدایت رییس بنیاد دعوت اسلامی گفت: هرگاه تلاش‌های صلح به همین شکل دوام پیدا کند، کدام نتیجه‌یی را در پی نخواهد داشت. آقای هدایت افزود: «آنانی که داعیان صلح هستند، در یک پروژه پیش می‌روند؛ آن‌ها مکانات نقدی را به جیب خودشان و افراد و اشخاص...»

ادامه صفحه ۳

رییس جمهوری دستور داد:

هفت پیشنهاد کمیسیون اصلاحات انتخاباتی عملی شود

در برگ‌ها

تظاهرات
امانه
برای
انسانیت!

کار
نامه
مسعود

سیرت
سعدی

مسعود
آشنای
نا آشنای
همه

سازمان‌های «شاهد جهانی» و «دیدبان شفافیت»:

فساد در معادن افغانستان بیداد می‌کند

دو سازمان بین‌المللی مبارزه با فساد روز یکشنبه دولت افغانستان را به ناتوانی در جلوگیری از فساد مالی در بخش معادن این کشور متهم کردند. سازمان شاهد جهانی (Global Witness) و سازمان دیدبان شفافیت افغانستان (Integrity Watch Afghanistan) در این باره اعلام کردند دولت اشرف غنی رییس جمهور هیچ اقدام ملموسی در راستای حفاظت و توسعه سرمایه‌های معدنی افغانستان طی نشست اهدا کننده‌گان در کابل انجام نداد. ارزش سرمایه‌های معدنی افغانستان به حدود یک تریلیون دالر بالغ می‌شود. به گزارش اسوشیتدپرس از کابل، بخش معدن یکی از مسیرهای معدود توسعه اقتصاد خودکفا

در افغانستان شمرده می‌شود. با وجود توان بالقوه این بخش، سرمایه‌گذاران بین‌المللی تمایل چندانی به ورود به افغانستان ندارند. مهمترین عامل بازدارنده سرمایه‌گذاری خارجی در این کشور نیز درگیری‌ها، فساد مالی، زیرساخت‌های ضعیف و نبود قوانین منسجم در حوزه معدن شمرده می‌شود. طالبان نیز که در این کشور به مدت ۱۴ سال دست به شورش زد، بسیاری از سرمایه‌های معدنی افغانستان را در اختیار خود گرفته است و با فعالیت‌های معدنی غیر قانونی در معادن طلا، تالک، مرمر، کروم و سنگ‌های قیمتی سود سرشاری را نصیب خود می‌کند. در گزارش جدیدی که سازمان ملل متحد منتشر کرد، درآمد طالبان از فعالیت‌های غیر قانونی معدنی در افغانستان «مبلغی بسیار هنگفت» عنوان شد که ارزش آن احتمالاً به ده‌ها میلیون دالر در هر سال بالغ می‌شود.

اعلامیه ستاد هماهنگی برگزاری چهاردهمین سالگرد شهادت قهرمان ملی کشور

ذکر شده به صورت مکتوب ارسال نمایید تا بتوانیم از یکسو مواد فرهنگی و فرآورده‌های بنیاد را به شما ارسال نماییم و از سوی دیگر از نظریات و پیشنهادات شما در بهبود امور استفاده شود.
۴- بنیاد، پیام تصویری، صوتی ویژه‌یی را برای محافل در کشورهای مختلف به صورت جداگانه ثبت و در دسترس کمیسیون‌های برگزاری قرار می‌دهد. امیدواریم به منظور روشن شدن موضوع چهاردهمین سالروز، پیام بنیاد در آغاز قرائت گردد.
۵- خواهشمندیم گزارش مکمل تجلیل از سالگرد با متن مقالات و سخنرانی‌های ایراد شده در مراسم، هرچه عاجل بعد از تجلیل به مرکز بنیاد در کابل ارسال گردد تا در نشریات داخلی و نشریات بنیاد و کتاب جداگانه‌ای به نشر برسد.
۶- لطفاً ابلاغیه مختصر برگزاری سالگرد در کشورهای میزبان هرچه زودتر برای بنیاد به ایمیل آدرسی که در پایین همین نامه درج است، ارسال گردد تا در داخل کشور و تلویزیون‌های داخلی به نشر برسد.

نشانی تأمین ارتباط:

gmail.com@14.salgard

شماره‌های تماس: ۰۷۸۶۲۰۱۲۰۱ / ۰۷۰۰۲۷۷۷۸۱

تجلیل از مقام شهید، آنانی که امروز با ما نیستند و با جان خویش از شرف و عزت افغانستان و حق و داعیه عدالت‌خواهانه دفاع نموده اند، وجبیه تک تک هموطنان گرامی می‌باشد.
با سپاس فراوان از زحمات و تلاش‌های همیشگی شما، دفتر مرکزی بنیاد شهید احمدشاه مسعود در کابل - افغانستان آرزومند است تا به تعقیب همکاری‌ها و هماهنگی‌های قبلی با کمیسیون‌ها؛ نهادهای برگزاری و تجلیل از سالگرد شهادت احمدشاه مسعود در کشورهای مختلف مجدداً تأمین ارتباط نماید.
طی هفته شهید و در برگزاری و تجلیل از چهاردهمین سالگرد شهادت قهرمان ملی کشور، بنیاد، پیشنهادهای ذیل را با کمیسیون‌هایی برگزاری سالگرد در کشورهای مختلف مطرح ساخته و از تمام دوستان و علاقمندان شهید احمدشاه مسعود می‌خواهد تا در یک فضای برادری و اخوت با تجلیل از مقام شهدای افغانستان، در عملی ساختن و تحقق بخشیدن به این پیشنهادها همکاری نمایند.
۱- از تمام برادران و خواهران خواهشمندیم، مراسم تجلیل از شهدای افغانستان در رأس شهادت احمدشاه مسعود را به صورت شورایی و در یک فضای اخوت و صمیمیت برگزار نمایند تا وحدت و همکاری مردم ما به نمایش گذاشته شود.
۲- تجلیل اسمال تحت عنوان «مسعود و امنیت ملی» برگزار می‌گردد.
۳- لطفاً نیازهای فرهنگی و پیشنهادهای خویش را با ذکر آدرس پستی خود به ایمیل آدرس

تظاهرات امانه برای انسانیت!

از شخصیت‌های کشور توهین روا داشتند و اکثریتی را هم از جانب خود خلع تابعیت کردند. آیا گفتن این که «اگر واژه افغان را در شناس‌نامه‌ها نمی‌خواهید، پس افغان نیستید و باید این کشور را ترک کنید»، چیزی غیر از عدم تساهل و مدارا در برابر دیگر شهروندان کشور می‌تواند باشد؟ چرا باید عده‌یی به خود حق بدهند که نسبت به هویت دیگران فتوا صادر کنند و چنان نشان دهند که تنها وارثان واقعی این کشور استند؟ آیا در زمانی که افغانستان به اسارت بیگانه‌گان - چه از شمال و چه از جنوب - درآمده بود، کسانی بودند که بگویند برای آزادی کشور فقط کسانی حق شرکت در میدان جنگ دارند که در شناس‌نامه‌هایشان واژه «افغان» ذکر شده است؟

ما امروز در جهانی زنده‌گی می‌کنیم که دیگر مرزهای ملیت و قوم را درنوریده است. انگلا مرکل نخست‌وزیر آلمان دروازه‌های کشورش را به روی مسلمانان سوری، عراقی و افغانستانی باز گذاشته است تا دیگر از راه‌های غیرقانونی و با مشقت وارد این کشور نشوند؛ آن‌گاه ما در حالی که با هیولای تروریسم و بنیادگرایی دست و پنجه نرم می‌کنیم و هر روز هموطنان ما به خاک و خون کشیده می‌شوند، بحث این را داریم که باید بخشی از این افراد کشور را ترک کنند. به فرض اگر چنین سخنی عقلانی و منطقی باشد، این افراد باید به کجا بروند؟ شاید طبق آن نظریه فاشیستی، عده‌یی بگویند که تاجیک‌ها به تاجیکستان، ازبک‌ها به ازبکستان، ترکمن‌ها به ترکمنستان، هندوها و سیک‌ها نیز به هندوستان بروند. اما سوال این‌جاست که زمینه انتقال این کتله بزرگ را چه‌گونه باید فراهم کرد و یا سردمداران فاشیسم می‌توانند این نقل و انتقال را صورت دهند؟

آن‌چه که روز شنبه در کابل اتفاق افتاد، یک خواست عمومی و همه‌گانی نبود. فقط عده‌یی تمامیت‌خواه و سلطه‌گر که پروای هیچ ارزشی را ندارند، خواستند که عقده‌های فروکوفته ایدئولوژیک خود را در ملای عام تبارز دهند.

سر بگذارد و وارد فاز تازه‌یی از مناسبات دموکراتیک شود. عدم توزیع شناس‌نامه‌های جدید، مخل بسیاری از برنامه‌های ملی در کشور شده است. حداقل می‌توان به انتخابات و مشکلات آن اشاره کرد که در نبود شناس‌نامه‌های الکترونیکی، میلیون‌ها کارت رای‌دهی در اختیار شهروندان افغانستان قرار گرفته و باعث مشکلات عدیده‌یی در روند برگزاری انتخابات شده است.

بحث شناس‌نامه‌های الکترونیکی یک بار در مجلس نماینده‌گان مطرح شد و به گونه‌یی پایان یافت. مجلس نماینده‌گان کشور پس از بحث‌های طولانی و نفس‌گیر در خصوص شناس‌نامه‌های الکترونیکی، سرانجام به این نتیجه رسید که از درج واژه افغان در شناس‌نامه‌های جدید جلوگیری شود. دلیل روشن برای چنین تصمیمی، مراجعه به نمونه‌های مشابه و تجربه کشورهای دیگر جهان بود. در شناس‌نامه‌های تابعیت هیچ کشوری در جهان، نام قومیت و ملیت درج نشده است و یا حداقل چنین چیزی به عنوان یک عرف پذیرفته شده مورد حمایت قرار ندارد.

از جانب دیگر، این موضوع پیش از این‌که با تظاهرات و راهپیمایی و فحش و ناسزا به دیگران راه‌حل داشته باشد، یک بحث تاریخی و ملی است و باید از مجاری قانونی و علمی به آن پرداخته شود. همان‌گونه که عده‌یی خواهان درج واژه «افغان» در شناس‌نامه‌های جدید هستند، عده‌یی دیگر به دلایلی که دارند، با آن مخالفت می‌کنند. صدای هر دو طرف در یک فضای گفت‌وگویی در پرتو دلایل و استدلال‌هایی که ارایه می‌شود، باید شنیده شود. با هوچی‌گری و فحاشی نمی‌توان هدف‌های خود را بر دیگران تحمیل کرد. جهان امروز، جهان گفت‌وگو و منطقی است و کسانی که به این اصول گردن نمی‌نهند، بدون شک به فرهنگ پیشامدرن تعلق دارند؛ به فرهنگی که به‌جای افتخار از راه تحلیل و گفت‌وگو، به خشونت و حذف متوسل می‌شود.

کاروان تظاهرکننده‌گان روز شنبه، حرف قابل تأمل و جدی نداشت. آن‌ها به شماری

روز شنبه زمانی که در میان تدابیر شدید امنیتی و تعطیلات در کابل، نشست ریکا و سام برای بررسی وضعیت کشور از سوی تمویل‌کننده‌گان جهانی برگزار می‌شد، در بخش دیگری از شهر کابل تظاهراتی چندصد نفری برای یکی از مسایل چالش‌برانگیز و گاه حساسیت‌زا جریان داشت. حالا این‌که در چنین روز و فضایی، تظاهرکننده‌گان چه‌گونه مجوز برگزاری چنین تظاهراتی را به‌دست آورده‌اند، خود جای سوال دارد. زیرا در آن روز، کابل کاملاً تعطیل بود تا در یک فضای امن و خالی از دغدغه، نماینده‌گان ارشد کشورها و نهادهای تمویل‌کننده افغانستان بتوانند در مورد راه‌های کمک موثر به این کشور با هم گفت‌وگو کنند و حداقل به نتایجی برسند که افغانستان را از وضعیت بحرانی فعلی نجات بخشد. اما خواست شرکت‌کننده‌گان تظاهرات؛ مسایل امنیتی، مشکلات اقتصادی، تهدیدهای تروریسم و مداخلات بیرونی در امور داخلی کشور نبود. آن‌ها نیامده بودند که بگویند «خون‌هایی که در افغانستان ریخته می‌شود، خون شهروندان بی‌گناه این سرزمین است که هیچ جرمی را مرتکب نشده‌اند. آن‌ها در اعتراض به شلاق خوردن زنی در غور به خیابان‌ها نیامده بودند. آن‌ها به‌خاطر کودکانی که در حملات انتحاری هراس‌افکنان در کابل، در مظلومیت تمام تکه و پاره شدند، صدا بلند نکرده بودند. آن‌ها یک شعار اصلی داشتند و مقداری فحش و ناسزا که آن‌ها را به دیگر هموطنان خود حواله می‌کردند. درد آن‌ها از عدم درج واژه «افغان» در شناس‌نامه‌های الکترونیکی بود؛ بحثی که از پنج سال به این طرف، توزیع شناس‌نامه‌های جدید را به گروگان گرفته و افغانستان از بسیاری مسایل مهم بازمانده است.

اگر شناس‌نامه‌های جدید توزیع می‌شد، بدون شک تسهیلات زیادی در امر برگزاری انتخابات، داشتن آمار نسبتاً دقیقی از جمعیت کشور و تعداد ساکنان هر منطقه به‌دست می‌آمد. این امر کمک می‌کرد که افغانستان یکی از بنیادی‌ترین مشکلات خود را پشت

سخن ماندگار

روز شهید را پاس داریم

در آستانه چهاردهمین سالروز شهادت قهرمان ملی کشور و آغاز هفته شهید قرار داریم و این مسوولیت همه مردم افغانستان است که این هفته و این روز را گرامی بدارند. مسلماً اگر امروز از نعمت آزادی برخورداریم، از برکت قهرمانی و مقاومت شهید مسعود است. اگر مبارزه خردمندانه او نمی‌بود، امروز کشور مستقلاً به نام افغانستان وجود نداشت و سرزمین ما ضمیمه خاک پاکستان شده بود. فقط همین یک نکته کافی است که همه مردم از هر قوم و ملیتی که هستند، از روز شهادت قهرمان ملی به عنوان حافظ وطن یادبود شکوه‌مندانه به عمل آورند.

بارها مطرح شده است که اگر مقاومت دیروز در برابر تجاوز پاکستان وجود نمی‌داشت و در رأس آن، شهید احمدشاه مسعود علم و پرچم کشور را برافراشته نگاه نمی‌کرد، دیگر افغانستان امروزی مطرح نبود. اما در کنار این همه، در تجلیل از روز شهادت قهرمان ملی، باید برخی نکات را مد نظر داشت.

آزار و اذیت مردم - چه در کابل و چه در هر ولایت دیگر - به هر روشی که باشد، خلاف آموزه‌های انسانی و اسلامی و مغایر آموزه‌های قهرمان ملی است. باید هوشیار بود تا خدای ناکرده دست‌های پیدا و پنهانی فعال نشوند که با استفاده از احساسات جوانان می‌خواهند نظم جامعه را برهم زنند و این روز و مراسم را زیر سوال ببرند. بنابراین کاروان‌هایی که به‌هدف باشکوه ساختن یادبود قهرمان ملی و یا هم به قصد عزاداری در جاده‌ها سرازیر می‌شوند، باید متوجه اقدامات خود و توطیه‌های بدخواهان باشند.

کاربران شبکه‌های اجتماعی نیز باید متوجه باشند که در هفته شهید و روز شهادت قهرمان ملی کشور، به مسایلی که خواسته یا ناخواسته موجب نفاق و تفرقه می‌گردد، نپردازند؛ بلکه هر شهروند افغانستانی‌یی که به شبکه‌های اجتماعی مثل فیس‌بوک دسترسی دارد، اخلاقاً مسوول است که با طرح موضوعاتی که سبب تقویت وحدت ملی و نزدیک شدن مردم به یکدیگر می‌شود، به نکوداشت هرچه بهتر هژدهم سنبله کمک برساند و نقشه‌های شوم بدخواهان را در نطفه خنثا کند.

هم‌چنان رسانه‌های دیداری، نوشتاری و شنیداری، مکلفیت دینی و ملی دارند تا این هفته را گرامی داشته و برنامه‌های شان را با این مناسبت هماهنگ سازند؛ به نحوی که سبب ارتقای روحیه برادری و هم‌سرنوشتی در جامعه شوند و آحاد مردم را برای تجلیل از روزهای خاص مانند هژده سنبله بسیج نمایند.

رسانه‌ها نباید فراموش کنند که مبارزات شهید مسعود در راستای آزادی در همه ابعاد، از جمله آزادی بیان و اندیشه، بوده است. قهرمان ملی با کسانی می‌جنگید که دهان آزادی را خون‌آلود و بال آزادی را شکسته می‌خواستند؛ لشکریان سیاه‌دلی که زنجیرهای جهالت و اسارت را برای مردم افغانستان تحفه آورده بودند.

امروز بسیار واضح است که جنگ دولت ما و جان‌فشانی‌های سربازان و افسران ارتش و پولیس و امنیت ملی علیه تروریستان سیاه‌دل و اسارت‌پیشه، در امتداد همان مقاومتی صورت می‌گیرد که دو دهه قبل، مسعود شهید آن را هسته‌گذاری کرد و سپس در سرتاسر افغانستان گسترش داد و به برکت آن، آزادی و استقلال در این سرزمین معنای دوباره یافت و اکنون زیر چتر آن، ما اصحاب رسانه قدم و قلم می‌زنیم.

مسلمان دشمن دیروز، دشمن امروزان نیز هست و جنگ امروز ما با دشمن دیروز، به معنای حقانیت آن مقاومت و شهادتی است که در سنگرهای داغ با شکم گرسنه رزمیدند. از طرف دیگر، سرنوشت ملامعمر و شناختی که از طالبان به وجود آمده و تجربه شده است و درک مشترکی که نسبت به سیاست‌های پاکستان به میان آمده نیز تأییدی است بر مقاومت دیروز قهرمان ملی و یارانش در برابر طالبان. هر کس که در این سرزمین نفس می‌کشد، مدیون رشادت‌های شهادی مقاومت و قافله‌سالار آن‌ها مسعود بزرگ است. بنابراین باید برای پاسداشت از روز شهادت قهرمان ملی و یادبود از دیگر شهدای افغانستان، از هیچ سعی و تلاشی دریغ نوزیم.

گزارش

رییس جمهوری دستور داد:

هفت پیشنهاد کمیسیون اصلاحات انتخاباتی عملی شود

رییس جمهور غنی طی فرمانی، هفت پیشنهاد کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی را تأیید کرده است.

بر اساس خبرنامه ریاست جمهوری، در فرمان مذکور رییس جمهور ضمن تقدیر از اجراءات کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی، پیشنهادات مرحله اول کار کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی برای اصلاحات در کوتاه مدت به صورت کل، مورد تأیید قرار داده است. همچنان رییس جمهور وزارت عدلیه و ریاست عمومی اداره امور را موظف نموده است تا جهت فراهم آوری زمینه های قانونی تحقق هفت پیشنهاد کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی، تدابیر عاجل اتخاذ نمایند.

رییس جمهور، کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی را موظف نمود، تا جهات حقوقی و تخنیکی و جنبه های تطبیقی و عملی دیگر پیشنهاداتشان را مورد تدقیق بیشتر قرار داده، طرح های تفصیلی خود را از طریق ریاست اجراییه حکومت وحدت ملی به ریاست جمهوری ارایه نماید.

در این فرمان رییس جمهور غنی به کمیسیون مستقل انتخابات و وظیفه سپرد تا تقویم انتخاباتی برای تدویر انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی ها را طوری تنظیم نماید که پیشنهادات کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی در عمل تطبیق گردد.

اعضای کمیسیون پیشنهادات مشخص در زمینه، ترتیب فهرست دقیق رأی دهنده ها، تنظیم رابطه نزدیک با وکیل و مؤکل، کاهش فاصله مرکز رأی دهنده با رأی دهنده، مشخص ساختن شرایط تحصیلی برای نامزدان شورای ملی، تخصیص سهم بیشتر کرسی ها برای زنان، ترکیب جدید کمیته گزینش کمیسیون های انتخاباتی، زمان کار اعضای کمیسیون های انتخاباتی، پیشنهاد ایجاد کمیته شفافیت به خاطر پاسخگو بودن کمیسیون های انتخاباتی، استفاده از کارمندان دولتی در روند برگزاری انتخابات بخاطر کاهش مصارف و پیشنهاد تغییر در سیستم انتخابات را به رییس جمهور، ارایه نمودند.

پیش از این، رییس جمهور غنی در دیدار با اعضای کمیسیون اصلاحات انتخاباتی گفته بود: اعضای کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی توانستند در زمان محدود به موضوعات مهم رسیده گی نموده و پیشنهادات مشخص شان را در رابطه به کارکرد کمیسیون، ارایه نمایند.

پیشنهاد های کمیسیون اصلاحات انتخاباتی موارد اصلاحی که از سوی کمیسیون خاص اصلاحات نظام انتخاباتی در سیستم انتخابات پیشنهاد شده است، قرار ذیل می باشد:

۱. نظام انتخاباتی: با در نظر داشت این که نظام فعلی افغانستان (رأی واحد غیر قابل انتقال یا SNTV) پاسخگوی نیازمندی های کنونی افغانستان نمی باشد. نظام SNTV یک سیستم متروک است و باید تغییر یابد. در سیستم رأی واحد و غیر قابل انتقال اکثریت رأی دهنده ها ضایع می شود. چنانچه اعضای فعلی ولسی جرگه حدود ۳۸٪ رأی مردم را بدست آورده بودند.

نظام انتخاباتی باید طوری تغییر نماید تا سهم گیری و رشد احزاب سیاسی را باعث گردیده و نقش موثر احزاب سیاسی را در سیستم دولت داری افغانستان مساعد سازد.

نظام انتخاباتی فعلی (رأی واحد و غیر قابل انتقال - SNTV) به نظام موازی طوری تغییر یابد که یک ثلث کرسی های ولسی جرگه به آن احزاب سیاسی اختصاص یابد که دقیقاً طبق احکام قانون احزاب سیاسی و سایر اسناد تقنینی در زمینه، ایجاد شده و فعالیت می نمایند. احزاب سیاسی لیست های باز دارای ارجحیت نامزدان شان را برای انتخابات ولسی جرگه ارایه نمایند. حوزه

انتخاباتی برای نامزدان احزاب سیاسی تمام کشور باشد. احزاب سیاسی که اقل ۳٪ آرای ریخته شده به نفع احزاب سیاسی را بدست آورند، شامل رقابت انتخاباتی شوند.

در چنین نظام انتخاباتی تعداد کرسی های ولسی جرگه ۲۵۰ می باشد و از جمله: ۱۰ کرسی (به شمول ۳ زن) برای کوچی ها، یک کرسی برای اهل هنود، یک ثلث کرسی ها برای احزاب سیاسی و متباقی کرسی ها (به شمول ۶۵ زن) برای کاندیدان مستقل اختصاص می یابد. احزاب سیاسی شمولیت زنان را در لیست های نامزدان شان رعایت می کنند. عضو ولسی جرگه که به حیث کاندید حزب سیاسی وارد شورای ملی شده، در صورت ترک و یا اخراج شدن از حزب مربوطه، کرسی اش را از دست داده و به عوض وی نامزد بعدی لیست آن حزب، عضویت ولسی جرگه را کسب می کند.

۲. حوزه های انتخاباتی: برای نامزدان مستقل انتخابات ولسی جرگه، حوزه های انتخاباتی در داخل ولایت، بر مبنای نفوس به حوزه های کوچک دارای یک الی ۵ کرسی تقسیم شود.

۳. فهرست رأی دهنده ها و رأی دهنده: فهرست رأی دهنده ها بر اساس تذکره تابعیت ترتیب شود. با درک این که تعدادی از شهروندان کشور تا اکنون، تذکره تابعیت ندارند، کمیسیون مستقل انتخابات، ترتیبات خاص اصولی دیگری را جهت ثبت نام شان در فهرست رأی دهنده ها صرف برای انتخابات سال ۲۰۱۶ اتخاذ نماید. واجدین شرایط رأی دهنده، شخصاً به مراکز رأی دهنده حضور یافته، ثبت نام نمایند. هیچ شخص نمی تواند بیش از یک بار نام خود را در مراکز ثبت نام در فهرست رأی دهنده ها ثبت نماید. رأی دهنده مکلف است در مرکز رأی دهنده ای که نام او در فهرست رأی دهنده در چ گردیده است، رأی دهنده. رأی دهنده مکلف است جهت حصول ورق رأی دهنده، تذکره تابعیت و یا سندی که توسط کمیسیون به منظور تثبیت هویت او مشخص گردیده است، ارائه نماید.

بدون موجودیت فهرست رأی دهنده ها در سطح کشور، هر حوزه انتخاباتی و بخصوص در هر مرکز رأی دهنده، انتخابات برگزار شده نمی تواند. حکومت، مردم را به اخذ تذکره تابعیت تشویق و سهولت های لازم را در این رابطه فراهم سازد. تذکره الکترونیکی می تواند وسیله خوب جلوگیری یا اقل کاهش تخلفات و تقلب های انتخاباتی شود. بنابراین حکومت در اسرع وقت ممکن توزیع تذکره الکترونیکی را آغاز کند. کارت های رأی دهنده موجود در پرنسپ باطل گردد.

۴. شرط تحصیلی برای عضویت در ولسی جرگه: با در نظر داشت این که برای افراد بی سواد و کم سواد مشکل است در امر قانون گذاری و نظارت بر اعمال سایر ارکان و ادارات دولتی، موفقانه عمل نمایند و با درک این که برای عضویت در شوراهای ولایتی و ولسوالی شرط فراغت صنف دوازدهم قید گردیده و هم تحصیلات اکثریت علمای دینی در سطح فوق بکلوریا قبول شده، برای عضویت در ولسی جرگه شرط تحصیلی فراغت از صنف چهاردهم تسجیل شود.

۵. مرکز رأی دهنده: به منظور دسترسی سهل رأی دهنده ها به مراکز رأی دهنده، بر تعیین مراکز رأی دهنده، تجدید نظر صورت گیرد. این امر در طرز العمل های مربوط از جانب کمیسیون مستقل انتخابات به طور جدی باز نگری شود.

۶. ترکیب کمیته گزینش: اعضای کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی طور ذیل اصلاح شود: یک عضو ستره محکمه به حیث عضو؛ یک عضو بود مستقل تعیینات خدمات ملکی، به حیث عضو؛ یک عضو کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق

قانون اساسی، به حیث عضو؛ نماینده منتخب نهاد های جامعه مدنی، به حیث عضو؛ نماینده منتخب نهادهای مدنی امور زنان، به حیث عضو؛ نماینده منتخب نهادهای رسانه یی، به حیث عضو؛ یک عضو کمیسیون مستقل حقوق بشر، به حیث عضو

اعضای کمیسیون مستقل حقوق بشر، کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق قانون اساسی و بود تعیینات خدمات ملکی برای عضویت در کمیته گزینش، با در نظر داشت مشارکت ملی توسط کمیسیون های مربوط در مشوره با رئیس ستره محکمه تعیین گردند. رئیس کمیته گزینش توسط اعضای آن انتخاب شود.

۷. کمیسیون مستقل انتخابات: تعداد اعضای کمیسیون مستقل انتخابات (۷) تن و با در نظر داشت ترکیب مشارکتی و جنسیتی طور ذل تعیین شوند: سه تن برای پنج سال؛ چهار تن برای سه سال.

اعضای کمیسیون مستقل انتخابات باید دارای تحصیلات حداقل لسانس، پنج سال تجربه کار در ادارات دولتی و غیر دولتی و سن ۳۵ سال بوده و حین ارایه در خواست برای عضویت کمیسیون مستقل انتخابات، عضویت کدام حزب سیاسی را نداشته باشند. رییس کمیسیون مستقل انتخابات برای دو سال و شش ماه و معاون و منشی برای یک سال توسط اعضای آن از طریق رأی دهنده سری و مستقیم انتخاب شوند. اعضای کمیسیون مستقل انتخابات، برای دوره های بعدی طبق احکام مندرج این ماده برای مدت پنج سال تعیین می گردند.

۸. میکانیزم رسیدگی به اعتراضات و شکایات انتخاباتی: کمیسیون مرکزی شکایات انتخاباتی: تعداد اعضای کمیسیون مرکزی شکایات انتخاباتی (۵) تن و با در نظر داشت ترکیب مشارکتی و جنسیتی طور ذل تعیین می شوند: دو تن برای مدت پنج سال؛ سه تن برای مدت سه سال.

اعضای کمیسیون مرکزی شکایات باید دارای تحصیلات حداقل لیسانس در رشته های حقوقی و فقهی، پنج سال تجربه کار در ادارات دولتی و غیر دولتی و سن ۳۵ سال بوده و حین ارایه در خواست برای عضویت کمیسیون مرکزی شکایات، عضویت کدام حزب سیاسی را نداشته باشند. رییس کمیسیون مرکزی شکایات برای دو سال و شش ماه و معاون و منشی برای یک سال توسط اعضای آن از طریق رأی دهنده سری و مستقیم انتخاب شوند.

اعضای کمیسیون مرکزی شکایات برای دوره های بعدی طبق احکام مندرج این ماده برای مدت پنج سال تعیین می گردند. به منظور تأمین شفافیت هر چه بیشتر در امر رسیدگی به اعتراضات و شکایات ناشی از تخطی ها، تخلفات و تقلبات انتخاباتی و جلب حمایت مالی و تخنیکی جامعه بین المللی، حکومت می تواند حضور دو تن متخصص بین المللی را به حیث اعضای بدون حق رأی در کمیسیون مرکزی شکایات انتخاباتی، از سازمان ملل متحد تقاضا نماید.

۲. کمیسیون های ولایتی شکایات: به منظور رسیدگی به اعتراضات و شکایات انتخاباتی، یک ماه قبل از روز ثبت نام نامزدان انتخابات، در هر ولایت کمیسیون شکایات به ترکیب ذیل ایجاد گردد: نماینده کمیسیون شکایات انتخاباتی به حیث رییس؛ نماینده کمیسیون مستقل حقوق بشر به حیث عضو و نماینده کمیسیون مستقل انتخابات به حیث عضو.

۳. کمیسیون ولایتی: رسیدگی به اعتراضات و شکایات انتخاباتی دارای وظایف و صلاحیت های ذیل می باشد: رسیدگی به اعتراضات انتخاباتی در سطح ولایت؛ رسیدگی به شکایات انتخاباتی در سطح ولایت؛ ارجاع مسایل جرمی انتخاباتی جهت بررسی بیشتر به کمیسیون مرکزی شکایات انتخاباتی کمیسیون ولایتی شکایات، رسیدگی هایش را طی دو هفته انجام دهد.

۹. به منظور پاسخگویی کمیسیون های انتخاباتی، حل معضلات میان کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون مرکزی شکایات انتخاباتی و تأمین شفافیت در روند انتخابات، کمیته شفافیت به ترکیب ذل ایجاد شود: یک عضو ستره محکمه به انتخاب شورای عالی ستره محکمه، به حیث رییس؛ معاون لوی خانونالی در امور تحقیق، به حیث عضو؛ یک عضو کمیسیون مستقل حقوق بشر به انتخاب آن کمیسیون، به حیث عضو؛ یک عضو کمیسیون مستقل انتخابات به انتخاب آن کمیسیون، به حیث عضو؛ یک عضو کمیسیون شکایات به انتخاب آن کمیسیون، به حیث عضو.

کمیته شفافیت صلاحیت داشته باشد تا موارد اختلافی میان کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون مرکزی شکایات انتخاباتی و اعتراضات و شکایات علیه اعضای کمیسیون مستقل انتخابات، کمیسیون مرکزی شکایات و مسوولان درجه اول دارالانشاهای آن ها را بررسی و فیصله کند. فیصله های کمیته شفافیت در موارد انتخاباتی نهایی بوده و مسایل جرمی را به تعقیب عدلی معرفی نماید. بررسی مسایل جرمی بر نتایج انتخابات تاثیر وارد نکند. کمیته شفافیت بررسی هایش را طی یک هفته انجام می دهد.

۱۰. سهم زنان: با در نظر داشت احکام اساسی در رابطه به تبعیض مثبت به نفع زنان و تقاضاهای ملاقات شده ها، سهم کرسی های زنان در شوراهای ولایتی و ولسوالی ۲۵٪ تسجیل شود.

۱۱. استخدام کارکنان: به منظور ارتقای سطح شفافیت انتخابات، تأمین پاسخگویی کارکنان انتخابات و کاهش مصارف انتخابات لازم است، کارکنان مؤقت انتخابات در مراکز و محلات انتخاباتی از جمله معلمان مکاتب، استادان مؤسسات تحصیلات عالی دولتی و کارکنان ادارات دولتی طبق طرز العملی که از طرف کمیسیون وضع می گردد، استخدام شوند. همچنان حدود ۳٪ کارکنان انتخابات از جمله اشخاص دارای معلولیت استخدام شوند. کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی در مدت یک ماه که در دو کمیته کاری، مطالعه قانون انتخابات و مطالعه قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی، کار های خود را انجام داده اند.

در جریان یک ماه اعضای کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی به ۷ ولایت که قبلاً مراکز زون ها بوده، سفر های را انجام دادند و در این سفر ها با حدود ۲۰۰۰ تن از شهروندان افغانستان ملاقات صورت گرفته و مشوره ها و نظریات آن ها را در موارد مختلف توسط اعضای کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی شنیده شده است که این تعداد شامل اعضای نهاد های جامعه مدنی، نهادهای زنان، شورای ولایتی و نماینده های احزاب سیاسی و غیره دیدار و نظریات آنان در رابطه به اصلاح انتخابات گرفته شده است.

همچنین اعضای کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی برای بهبود هر چه بهتر روند اصلاحات انتخاباتی با رهبران سیاسی و منفذین و رهبران احزاب سیاسی به طور جداگانه ملاقات های را انجام دادند.

قابل ذکر است که این کمیسیون در جریان یک ماه کاری خویش با متخصصان خارجی در امور انتخابات و شخصیت های ملی نیز دیدار نموده اند و نظریات آنان را نیز در رابطه به انتخابات و اصلاحات انتخاباتی در شنیده اند که نظریات همه آنان را در بسته پیشنهادی نهایی خود در نظر گرفته اند.

پاسخگویی کارکنان انتخابات و کاهش مصارف انتخابات لازم است، کارکنان مؤقت انتخابات در مراکز و محلات انتخاباتی از جمله معلمان مکاتب، استادان مؤسسات تحصیلات عالی دولتی و کارکنان ادارات دولتی طبق طرز العملی که از طرف کمیسیون وضع می گردد، استخدام شوند. همچنان حدود ۳٪ کارکنان انتخابات از جمله اشخاص دارای معلولیت استخدام شوند.

موفق بوده است. آقای مجاهد افزود که با توجه به تعهدات اخیر جامعه بین المللی برای موفقیت پروژه صلح، خوشبینی های وجود دارد.

مداخله خارجی ها صورت گیرد. این عالمان دین تاکید کردند که گفت وگوهای صلح باید صادقانه باشد.

در همین حال، عبدالحکیم مجاهد سرپرست شورای عالی صلح می گوید، صلح نیاز مردم افغانستان است و این شورا نیز در پیش برد کار هایش در این خصوص

صلح لازم است که هر دو جانب در موقف های شان نرمش آورده و تلاش ها برای رسیدن به صلح را متوقف نسازند.

ضامن علی محقق یکی دیگر از عالمان دین می گوید: افغانستان در حال حاضر بیشتر از هر چیز دیگر به صلح نیاز دارد و گفت وگو های صلح باید به دور از

پروسه صلح یک پروژه...

معلوم الحال می ریزند، ما نخواسیم موانع را از سر راه برداریم؛ این پروژه تطبیق برنامه صلح در کشور ادامه پیدا می کند، ولی نتیجه نمی دهد.»

آقای هدایت گفت: برای موفقیت گفت وگو های

برای آن که پاکستان حمایت مردمش را در امر مداخله در افغانستان کمایی کند، قضیه افغانستان را با امنیت ملی خود مرتبط می‌شمارد و آن را «جست‌وجوی عمق استراتژیک» می‌خواند. بنابراین، پاکستان در برابر سوال مردم خود و جهانیان، مداخله در افغانستان را نه از سر توسعه‌جویی و قدرت‌طلبی، بلکه از روی ناگزیری می‌خواند و چنین وانمود می‌دارد که گویا پاکستان برای بقای خود مجبور است در افغانستان یک رژیم دوست داشته باشد، ورنه در مقابله با دو جبهه شرق (هند) و غرب (افغانستان) نمی‌تواند به حیات خود ادامه دهد. این استدلال تا حد زیادی افکار مردم پاکستان را در راستای سیاست‌های دولت پاکستان، استقامت بخشیده است و حتا نظامیان پاکستان با این استدلال، جلو نوآندیشی حکومت‌های ملکی پاکستان را در امور افغانستان گرفته‌اند و مداخلات خود را در کشور ما، پیوسته زیر عنوان همدستی دولت افغانستان با هند توجیه کرده‌اند.

در آغاز، پاکستان طالبان را یک پدیده «ضد مدرنیسم» و «ضد شیعه» به امریکا معرفی کرد. استدلال پاکستان این بود که طالبان تهدیدی را متوجه منافع امریکا نمی‌سازد اما در مقابل، با ایران (دشمن امریکا) و کشورهای عرب سر آشتی ندارد. طالبانی که پاکستان برای حلقه‌های غرب معرفی می‌کرد، در هوای مقابله با روسیه و دشمنی با چین بود؛ چینی‌ها را پشتیبانی نمود، حکومت آن‌ها را به رسمیت شناخت و ایغورهای چینی را برای جنگ تعلیم داد و مسلح گردانید. این پروژه‌هایی بود که به دل امریکا چنگ می‌زد. از همین رو بود که در آن مرحله، پای یونیکال برای اعمار پایپ‌لاین به افغانستان کشیده شد و میلیون‌ها دلار از کشورهای خلیج به دامن آی.اس.آی افتاد.

در آخرین اقدام، استخبارات پاکستان برای ایالات متحده استدلال می‌ورزد که خطر عمده در مقابل امریکا، بنیادگرایی اسلامی است؛ بنیادگراها می‌توانند برای امریکا دردسرهای زیادی ایجاد کنند و منافع آن کشور را به خطر اندازند. مشوره پاکستان به امریکا آن بود که بگذارد آی.اس.آی افراطیون مسلمان را از سراسر جهان در افغانستان جمع نماید و آن‌ها را به مصرف خود به کشتارگاه - جبهات جنگ - سوق دهد.

به گفته مسعود، نابود کردن ارتش افغانستان یکی از اهداف عمده پاکستان بود. از این رو، این کشور در آغاز پیروزی مجاهدین، مساله «قوای جهادی» و «تیروهای کمونیستی» را مطرح کرد و آن را به‌وسیله حکمتیار وسیعاً دامن زد. ارتشی که تسلیم مجاهدین شده بود و می‌خواست در خدمت نظام باشد،

هیچ عقل سلیمی به منحل ساختن آن رأی نمی‌داد. احمدشاه مسعود معترف بود که جنرال حمیدگل رییس سابق آی.اس.آی بار بار ضمن سفرهایش به کابل، از او خواست که ارتش افغانستان را بدین دلیل که پرورش یافته نظام کمونیستی‌اند، منحل گرداند. اما این ارتش به دلایل دیگر از بین رفت.

پاکستان برای نابودسازی ارتش افغانستان، جنگ‌های داخلی را میان سران مجاهدین مشتعل ساخت و یکی را علیه دیگری تحریک نمود که در نتیجه، هم مقام و منزلت خود را از دست دادند و هم نیرو و توان نظامی کشور در ویرانی افغانستان و کشتن یکدیگرشان به مصرف رسید.

مسعود می‌گفت: «در حال حاضر که طالبان مزدورانی بیش در دست پاکستان نیستند، آی.اس.آی با دقت مراقب آن است تا در افغانستان یک نیروی منسجم ملی شکل نگیرد و از همین بابت وزارت دفاع طالبان یک اسم بی‌مسماست و فرماندهان طالبان در رأس تعداد معینی از افراد جنگی قرار دارند که هر کدام به‌طور جداگانه به آی.اس.آی در ارتباط اند و از آن طریق، رهبری و اكمال می‌شوند.

ویران ساختن تأسیسات نظامی افغانستان و منفجر کردن تانک‌ها، توپ‌ها و سایر وسایل حربی و فروش آن‌ها به عنوان آهن پاره در بازارهای پاکستان، جزو برنامه آن کشور برای نابودی ارتش افغانستان بوده است. و

از جانبی هم، پاکستان سعی نموده تا عمدتاً به‌وسیله خود مردم افغانستان، سلطه خود را در آن کشور قایم نماید، و با این کار هم خواسته است مداخله خود را از انظار جهانیان مخفی نگه دارد. از سوی دیگر «افغان» را به‌وسیله افغان بکشد» و در نتیجه، سلطه خود را در افغانستان قایم نماید. هم‌اکنون افسران تعلیم‌یافته افغانستان که با طالبان‌اند، یا از وظیفه سبک‌دوش گردیده و یا فاقد صلاحیت‌اند و به‌جای آن‌ها، نقاط کلیدی از صاحب‌منصبان پاکستانی پر ساخته شده است و روزبه‌روز به تعداد آن‌ها اضافه می‌شود.

پاکستان برای آن‌که افغانستان را جزو قلمرو خود بسازد، راه جنگ را برگزیده است و بر ادامه جنگ توسط طالبان اصرار دارد.

پاکستان برای آن‌که اقتصاد افغانستان را درهم شکسته و کشور را از لحاظ اقتصادی وابسته به خود سازد، به تخریب وسیع فابریکات، شهرها و آبادی‌های افغانستان دست یازیده است. قوماندان زرداد که پس از پیروزی مجاهدین در سرروبی مرکزیت داشت و به فرمان گلبدین حکمتیار علیه دولت اسلامی افغانستان می‌جنگید، بعدها اعتراف کرد که افسران پاکستانی وی را به هدف قرار دادن مراکز صنعتی در شرق کابل (پلچرخ) تشویق می‌کردند. به قول نام‌برده، وی باری از یکی از صاحب‌منصبان پاکستانی پرسیده بود، که منظور از

هدف، به شیوه‌های متعدد و گوناگونی دست یازیده است. مسعود بدین باور بود که پاکستان تغییر فرهنگ و عنعنات مردم افغانستان و مخدوش ساختن چهره‌های تاریخی‌شان را با آهسته‌گی و پیوسته‌گی دنبال می‌کند. احمدشاه ابدالی که روزگاری در رأس یک امپراتوری در منطقه قرار داشت، از سوی آن کشور، «دزد» و «غارتگر» معرفی می‌شود.

در آثار و نوشته‌هایی که طی سال‌های اخیر در پاکستان پیرامون افغانستان به چاپ می‌رسند، عمدتاً بر این نکته تاکید صورت می‌گیرد که افغان‌ها مردمی فاقد فرهنگ و تمدن بوده و همیشه در جنگ و نزاع به‌سر برده‌اند. هرگاه با دشمن خارجی مواجه شده‌اند، متحد شده و سپس به خانه‌جنگی و برادرکشی ادامه داده‌اند.

تیوریسن‌های پاکستانی (از جمله، پروفیسور حسن دانسی) در مطبوعات چنان وانمود می‌سازند که سرزمین افغانستان سالیان متمادی فاقد یک دولت مرکزی بوده و باید در چند بخش جداگانه (ایجنسی) نگه داشته شود. آی.اس.آی برای آن‌که سرور و پرستیژ تاریخی افغان‌ها را زیر سوال ببرد و آن را لطمه بزند، در تازه‌ترین ترفند تبلیغاتی خویش، به تعریف و تمجید از امپراتوری مغول‌ها در هند می‌پردازد و چنین می‌نمایاند که

کتابنامه مسعود

بخش پنجاه و دوم

عبدالحفیظ منصور

قبل از تأسیس افغانستان معاصر توسط احمدشاه ابدالی، سرزمین افغانستان جزو امپراتوری مغول بود که در هند مرکزیت داشت و از آن‌جایی که مغول‌ها مسلمان بودند، میراث آن امپراتوری مسلمان به کشور مسلمان پاکستان می‌رسد.

تاراج آثار موزیم افغانستان و ویرانی تمثال بودا توسط طالبان و ظاهراً زیر عنوان اجرای احکام شرعی، جزو دیگری از برنامه پاکستان بود که سعی داشت افغان‌ها را از تاریخ‌شان جدا کند و به مثابه یک قوم بی‌هویت و بی‌تاریخ، در دست خود نگه دارد. آی.اس.آی خواستار ترویج سبک خاصی از علوم دینی در افغانستان می‌باشد، از همین رو از سال‌ها بدین‌سو به مدارس دینی در میان مهاجرین افغان و در ساحات تحت کنترل طالبان توجه دارد و برخلاف، برای آن‌که جلو علوم عصری را در میان افغان‌ها بگیرد، همیشه در این رابطه مشکلاتی خلق نموده و برای فرار استادان و شاگردان، قیوداتی وضع کرده است. اگر ژرف نگریسته شود، پاکستان برای تخلیه افغانستان از قشر دانشمند و روشن‌فکر، از دو دهه بدین‌سو پلان منظمی را دنبال کرده است؛ نخست زمینه را برای زنده‌گی آن‌ها در افغانستان دشوار می‌سازد تا به پاکستان رو آورند، و سپس عمدتاً از طریق پاکستان، زمینه پنهان‌گی‌شان را به اروپا و امریکا مساعد می‌کند. به سخن مسعود، پاکستان با این کار می‌خواهد افغانستان را از طبقه دانشمند و متخصص تهی سازد و جوانان آن را طوری تربیه کند که نتوانند در هیچ عرصه،

زنده‌گی خود را سر و سامان بخشند. در سال ۱۳۷۷ روزنامه فیگارو از مسعود مقاله‌یی جهت نشر مطالبه نمود. محتوای این مقاله از سوی احمدشاه مسعود (رح) دیکته و توسط نویسنده نگاشته شد. مسعود در این مقاله، عمق نگرانی و ناراحتی خود را در قبال سیاست‌های پاکستان، ابراز کرد و چنین گفت: «اما استعمارگر شنیده بودیم، مانند پاکستان نه. ما تجاوزگر دیده بودیم، مثل تجاوز پاکستان نه. استعمارگران اگر در کشوری قدرت سیاسی و نظامی را قبضه می‌کنند، در پهلوهایی دیگر دست به سازنده‌گی می‌زنند و حداقل زمینه کار و زنده‌گی را برای مردم فراهم می‌سازند. پاکستان می‌خواهد در افغانستان همه‌چیز را نابود کند. استخوان مرده، ریشه درخت پسته و بادام و آهن مستعمل را خریداری می‌کند. اداره‌های دولتی را نابود کرده، مامورین را خانه‌نشین ساخته و آثار تاریخی این سرزمین را به تاراج می‌برد.»

مسعود گفت: «پاکستان به ایادی خود دستور می‌دهد، مادران و خواهران خود را به کنیزی و برادران خود را به غلامی بگیرند.»

در سال‌های مقاومت، برحسب وظیفه دست‌کم هفته‌یی یک‌بار (روزهای چهارشنبه) با مسعود صحبت داشتم و نظریات او را پیرامون تازه‌ترین تحولات کشور غرض نشر در «پیام مجاهد» جویا می‌شدم. در سال ۱۳۷۹ از احمدشاه مسعود پرسیدم: با توجه به پیشروی‌هایی که طالبان دارند و حمایت سرسختانه پاکستان از آن گروه، چه تضمینی برای پیروزی در این مبارزه وجود دارد. او گفت: طالبان و القاعده مایه شکست را در نهاد خود دارند و آن مایه، افراطی‌گری و تحجر آن‌هاست. جهان امروز تحمل پذیرش پدیده طالبان و القاعده را ندارد؛ ولی تا زمانی که جهان بر واقعیت این پدیده آگاهی کامل یابد، مدتی در کار است.

مسعود معتقد بود که فشار جامعه جهانی روزی طالبان و القاعده را نابود می‌سازد، اما تا آن زمان باید در درون افغانستان مقاومت و ایستاده‌گی شود و در بیرون از کشور، اهداف توسعه‌طلبانه پاکستان افشا گردد.

او می‌گفت: «تا زمانی که فشار لازم بالای پاکستان وارد نشود، آن کشور از مداخله در افغانستان و صدور گروه‌های تروریستی به منطقه دست‌بردار نمی‌باشد.»

یک هفته پیش از شهادت مسعود (رح)، شماری از فرهنگیان از درون و بیرون کشور به دستور وی درخواجه بهاء‌الدین - تخار گرد آمدند و سه شب قبل از شهادتش، به توضیح استراتژی خویش پرداخت. مسعود گفت: افغانستان در شرایط کنونی به دفاع از خود نیازمند است و ما باید با تمام توان، همه کسانی را که می‌خواهند در مقابله با

پاکستان سهیم شوند و در آزادی افغانستان حصه بگیرند، گردآوری نموده و زمینه فعالیت آن‌ها را مساعد نمایم. ایجاد تفرقه و اختلاف میان مردم افغانستان بر اساس تعلقات سیاسی پیشین آن‌ها، در حقیقت آب ریختن به آسیاب پاکستان است.

مسعود گفت: پاکستانی‌ها اعم از لیبرال، ملا، جماعتی و فوجی، در کنار هم قرار می‌گیرند و از منافع پاکستان دفاع می‌کنند؛ اما آن‌ها در افغانستان تنور اختلاف میان جهادی و غیرجهادی را گرم می‌کنند و بدین گونه، اختلاف و چنددسته‌گی را عمیق‌تر می‌سازند. به گفته او، آن‌چه به طالبان تلقین می‌دارند، خود دولت‌مردان پاکستانی به آن باور ندارند و تنها برای صدور به افغانستان، آن را طرح‌ریزی می‌کنند.

مسعود اظهار می‌کرد: پاکستانی‌ها برای دوام بی‌نظمی در میان مردم افغانستان، از فرهنگ ملی و لباس ملی سخن می‌رانند، مامورین ملکی و نظامی افغانستان را به پوشیدن لباس محلی تشویق می‌کنند و با این عمل خویش، به دوام و بقای بی‌نظمی در افغانستان می‌اندیشند. اما در مقابل، در پاکستان لباس ملی مطرح نیست و این کشور دارای ارتشی منظم است.

با این بینش، احمدشاه مسعود در سال‌های پسین حیاتش با جدیت کوشید که لباس قطعات اردوی ملی را یک‌سان نماید و از ترکیب مجاهدین و افسران آموزش‌یافته، اردوی ملی را ایجاد کند.

رحمت الله بیگانه

از مخابره عمومی جبهه ۲۵ به کمیته فرهنگی اطلاع رسید که امرصاحب، یکی از خبرنگاران هفته‌نامه را می‌خواهد که به معاونیت تخنیک وزارت دفاع حاضر شود. با شتاب از کمیته فرهنگی جبهه، واقع منطقه دشتک حرکت کردم و در بازار منطقه رخنه پنجشیر، با گام‌های بلند راه می‌رفتم که استاد ولی محمد عاصم مرا صدا زد. ایستادم و استاد عاصم گفت: «بخیر، چرا این قدر عجله داری؟» گفتم: امرصاحب مرا به معاونیت تخنیک خواسته است، حتماً گپ‌های مهمی دارد، می‌روم که ناوقت نشود. اما قاضی ولی محمد عاصم که صنفی دوران مکتب امرصاحب بود، گفت: «مزاح نکن، امرصاحب با اخبار و خبرنگاران، هیچ کار ندارد». چون من عجله داشتم، نخواستم زیاد بگویم، فقط در جوابش گفتم: نی استاد، آن‌گونه که شما فکر می‌کنید نیست، امرصاحب با کمیته فرهنگی همکاری دوامدار دارد. استاد عاصم که به این گپ باور نداشت، گفت: برو، بسیار شاگرد بی‌وفا استی، از تو کرده من امرمسعود را می‌شناسم!

به هر صورت، پیاده و با سرعت نزد عتیق‌الله بریالی معاون تخنیک وزارت دفاع رسیدم. بریالی‌خان از تلفون ماهواره‌یی خود به امرصاحب که در خواجه بهاء‌الدین بود، زنگ زد و اطلاع داد که خبرنگار هفته‌نامه آقای بیگانه در دفتر من منتظر است. لحظاتی گذشت، زنگ تلفون به صدا درآمد و بریالی‌خان به آن جواب داد و به طرف مقابل که امرصاحب بود، گفت: بلی است، صحبت کنید.

تلفون را گرفتم، صدای گیرای امرصاحب بود. در این صدا محبت، اعتماد، صداقت، ابهت و صمیمیت با تمام معنی‌اش موج می‌زد. با امرصاحب صحبت کردم و تمام صحبت‌های امرصاحب را ثبت کرده و به پیام مجاهد رفتم. هنوز دو هفته از این ماجرا نگذشته بود که دوباره اطلاع آمد که امرصاحب شما را کار دارد. من همراه با استاد محمد اسحاق فایز، همکار ما در هفته‌نامه پیام مجاهد، به منزل امرصاحب به جنگلک رسیدیم. بدون معطلی ما را پذیرفت. به اتاق کوچکی که امرصاحب برای مهمانان خود داشت، ما را راهنمایی کردند. داخل اتاق شدیم،

در گوشه‌یی با استاد فایز نشستیم. به‌راستی حضور امرصاحب بر همه چیز چیره می‌شد، هر باری که با او ملاقات داشته‌ام، به دیگران کمتر توجه کرده‌ام. اما این بار دیدم که در گوشه دیگر اتاق استاد ولی محمد عاصم نیز نشسته است. امرصاحب از ما خواست تا نزدیکش بنشینیم و توضیح دهیم که چه کارهای مهمی در هفته‌نامه صورت گرفته است. از آنجایی که در آن هفته، انجنیر محمد اسحاق رییس کمیته فرهنگی و عبدالحفیظ منصور مدیر هفته‌نامه پیام مجاهد، خارج از کشور رفته بودند؛ من موضوعات هفته‌نامه را به امرصاحب، توضیح دادم. امرصاحب اما شروع کرد به خواندن سرمقاله هفته‌نامه و به‌راستی غیرمترقبه هفته‌نامه را نقد

کرد و گفت: خوب نوشته نشده است، دوباره نوشته شود. همچنان درباره تپترها و عناوین دیگر گپ‌هایی داشت که من آن‌ها را یادداشت کردم. بعد از هدایت امرصاحب، ما رخصت شدیم، اما قاضی ولی محمد عاصم همچنان با امرصاحب بود.

هر روز پای پیاده از بازار رخنه می‌گذشتم و روزانه حدود دو ساعت پیاده‌روی داشتم. ما به وظایف خود عاشقانه می‌پرداختیم، ورنه چه‌گونه امکان داشت هر روز کم از کم دو ساعت پیاده رفت. با وجود مشکلات سخت اقتصادی جبهه، هرگز در فکر ما شکست رخنه نمی‌کرد و امیدوار پیروزی بودیم. ما به توانایی امرصاحب یقین کامل داشتیم و می‌دانستیم که او مثل کوه استوار

مس‌آشنای ناآشنای همه عود!

است و هیچ‌گاه با سرنوشت مردم خود معامله نمی‌کند و ما را تنها نمی‌گذارد. بدون شک حضور امرصاحب و معنویت او برای همه جبهه قوت قلب بود و هیچ‌گاه این اندازه قوت قلب را نمی‌شد از دیگر هم‌سنگران او دریافت کرد. گاهی اوقات مشکلات به حدی بود که امرصاحب برای اکمالات پشت جبهه حتا دست به فروش موترهایی که مربوط امریت بود، می‌زد. به باور من، قهرمان شدن و محبوبیت داشتن، کار ساده هر جنگ‌جوی بدون فکر و احساس نیست؛ قهرمانی فداکاری، تعقل، آگاهی و ازخودگذری نیاز دارد که در وجود امرصاحب، همه این ویژگی‌ها وجود داشت. به هر صورت، بعد از گذشت چند روز، باز از آن بازار می‌گذشتم که به من اشاره شد کسی کارت دارد. متوجه شدم که استاد عاصم است. نزدش رفتم. استاد از من گله داشت. پرسیدم که استاد خیریت است، چه شده و چه کرده‌ام. استاد عاصم گفت: من از خودت چنین توقعی نداشتم؛ زیرا گذشته از آشنایی، تو شاگرد من استی. باز گفتم: استاد خیریت باشد، گپ از چه قرار است، چه اتفاق افتاده است. استاد گفت: «چرا آن گپ‌هایی که بین من و تو شد را به امرصاحب گفتم؟» قسم خوردم که من نه تنها چنین عادتی ندارم بلکه اصلاً جرأت این‌گونه گپ‌ها و حرف‌ها را نزد امرصاحب ندارم. به استاد گفتم: برداشت شما کاملاً اشتباه است. اما استاد عاصم با ناباوری گفت: «خیر باشد، هرچه بود گذشت!»

* ولی محمد عاصم، فعلاً رییس یکی از محاکم مدنی کابل است. من با وی در زمان تحصیل آشنا شدم. ایشان مضمونی به نام حقوق مدنی را در دانشکده شریعیات کابل درس می‌دادند.

هشدار از فرار سرمایه و سقوط فابریکه‌ها در افغانستان

به نشست کمک کنندگان ارایه شد حمایت از سکتور خصوصی است. مشکلات صنعت

صنعت‌کاران اما می‌گویند حکومت نه تنها کاری برای حمایت از صنعت انجام نداده بلکه به رقیب اصلی صنعت‌کاران و سرمایه‌داران تبدیل شده است. خان جان الکوزی معاون اتاق تجارت و صنایع گفت در تمام کشورها، حکومت حامی اصلی سرمایه‌دار و صنعت‌کار است اما حکومت افغانستان به شکایات آن‌ها گوش نمی‌دهد.

الکوزی گفت اندراگانندی در هند با استفاده از تولیدات داخلی هند به الگوی ملی برای حمایت از تولیدات داخلی تبدیل شد اما چنین روحیه‌ای در افغانستان وجود ندارد: «گاندی‌های ما برای ما با پاراشوت فرستاده شده اند. برای خود سه چهار قلع ساخته و دربین آن‌ها زندگی می‌کنند. مردم نمی‌توانند صدای خود را به آن‌ها برسانند پس مردم افغانستان راه دیگری ندارند جز این که خود از تولیدات داخلی استفاده کنند.»

سرمایه‌گذاران در این کنفرانس گفتند حکومت نه تنها کمکی به سکتور خصوصی نکرده بلکه از طریق آزار و اذیت زمینه فرار سرمایه‌گذاران را فراهم کرده است.

شیرباز کمین‌زاده رییس اتحادیه صنعت‌کاران در این کنفرانس خطاب به حکومت گفت: «دوازده سال است که حکومت خلاف تمام معیارها، اکونت‌های ما را چک کرده است. در حالی که هیچ کس به جز محکمه اجازه ندارد که چک کند. یک مامور تان اکونت ما را چک کرد، فردا احتیاط کردید و گفتید در اکونت تان ۳۰ میلیون دالر است ۲۵۰ میلیون آن را به ما بدهید. آیا همین حمایت حکومت از سرمایه‌دار است؟»

آقای کمین‌زاده از حکومت خواست تا بانک صنعتی ایجاد کند و زمینه قرضه‌های سهل را برای صنعت‌کاران فراهم نماید، در غیر آن افغانستان به خودکفایی اقتصادی نمی‌رسد.

در این کنفرانس گفت فرار سرمایه از افغانستان به چالش بزرگی تبدیل شده و باید زمینه حمایت از سرمایه‌داران در داخل این کشور فراهم شود. او تاکید کرد که باید بدیلی برای واردات فراهم شود تا زمینه رشد اقتصادی و اشتغال در داخل افغانستان فراهم گردد.

آقای حقجو گفت ۱۰۰۰۰ فابریکه از اداره آيسا جواز گرفته در حالی که براساس آمار احصاییه مرکزی تنها ۷۷۶ فابریکه در افغانستان فعال هستند. حقجو از فرار سرمایه و سقوط فابریکه‌ها هشدار داد و تاکید کرد که باید مشکلات سرمایه‌داران و صنعت کاران حل شود.

براساس اظهارات آقای حقجو حکومت بارها مشکلات سرمایه‌داران را شنیده اما در عمل هیچ توجهی برای حل این مشکلات نشده است: «حرف زیاد زدیم و بارها مشکلات تان را گرفته ایم. اما بسیار خوب است که امروز یک بار دیگر ما جدی به مشکلات تان پردازیم. یکی از دوازده برنامه‌ای که

وزارت تجارت و صنایع کنفرانس ملی حمایت از صنایع را به راه انداخته تا فرصت‌ها و چالش‌های رشد تولیدات داخلی را بررسی کند. افغانستان در حال حاضر تنها ۱۹ محصول مورد نیاز را در داخل این کشور تولید می‌کند.

نهادهای حکومتی، نماینده‌گان سکتور خصوصی و سرمایه‌گذاران در نشستی که روز یکشنبه از سوی وزارت تجارت زیر عنوان کنفرانس ملی حمایت از صنایع در کابل برگزار شد، بر حمایت از صنایع داخلی تاکید کردند.

نبود پارک‌های صنعتی، هزینه کم‌رشدکن برق، فساد اداری، ناامنی و عدم حمایت حکومت از سرمایه‌داران و صنعت‌کاران چالش‌های اصلی در برابر صنعت در افغانستان است. حکومت نیز از این چالش‌ها آگاه است ولی تاکنون نتوانسته بستر مناسبی برای صنعت‌کاران داخلی فراهم نماید.

همایون رسا وزیر تجارت و صنایع افغانستان در این کنفرانس، که روز یکشنبه ۱۵ سنبله ۱۳۹۴ در کابل برگزار شده بود، گفت: «در حالی که در کشورهای صنعتی و در حال توسعه ۹۰ درصد فرصت‌های اشتغال را سکتور خصوصی فراهم می‌کند، اما افغانستان یک کشور مصرفی محسوب می‌شود و در عرصه‌های اقتصادی و انکشاف صنایع با مشکلات گوناگون دست و پنجه نرم می‌کند.»

وزیر تجارت افغانستان تاکید کرد که به منظور فراهم کردن محیط مساعد و مناسب برای سرمایه‌گذاران و صنعت‌کاران، اصلاح قوانین آغاز شده است. این در حالیست که صنعت‌کاران از ناهماهنگی نهادهای حکومتی شکایت کردند و گفته اند که چندین وزارتخانه مصروف آزار، اذیت و اخاذی از سرمایه‌داران هستند.

سقوط فابریکه‌ها در همین حال قربان حقجو رییس اداره حمایت از سرمایه گذاری یا آيسا

مصاف افغانستان و جاپان در تهران

تیم ملی فوتبال افغانستان در سلسله بازی‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، امروز به مصاف جاپان می‌رود.

بر بنیاد خبرنامه فدراسیون فوتبال، این سومین بازی تیم ملی فوتبال افغانستان در بازی‌های مقدماتی جام جهانی روسیه است و قرار است ساعت ۴:۵۵ پس از چاشت امروز (دوشنبه) در ورزشگاه آزادی تهران برگزار شود.

این نخستین بار است که تیم ملی فوتبال افغانستان در برابر تیم ملی جاپان قرار می‌گیرد.

گفته می‌شود این بازی به دلیل نامی در افغانستان، به میزبانی ایران برگزار می‌شود.

بر بنیاد خبرنامه فدراسیون فوتبال افغانستان، بازیکنان تیم ملی فوتبال بامداد امروز از تایلند به ایران آمده و تمریناتشان را برای شرکت در بازی فردا تکمیل کرده‌اند.

افغانستان در گروه پنجم (ای) با تیم‌های سنگاپور، سوریه و جاپان هم‌بازی است و تا کنون با یک پیروزی و یک شکست، در مقام چهارم گروهش قرار دارد.

تیم ملی فوتبال جاپان یکی از بهترین تیم‌های آسیایی است که تا کنون چندین بار به مسابقات جام جهانی نیز راه یافته است.

تیم ملی فوتبال افغانستان در حالی به مصاف جاپان می‌رود که هفته پیش در بازی دوستانه‌ی در برابر تایلند شکست خورد. اما تیم ملی جاپان هفته گذشته با سه گل از سد تیم کمبودیا گذشت.

بر بنیاد آخرین رده‌بندی فدراسیون فوتبال، افغانستان در رده ۱۱۳۰ام و جاپان در رده ۵۸ام تیم‌های فوتبال جهان قرار دارند.

پاسخ پوگبا به شایعه انتقالش به بارسلونا

هافبک فرانسوی بانوی پیر به شایعه طولانی مدتی که از تلاش آبی‌واناری پوگان کاتالونیا برای جذب وی حکایت داشته است، پاسخ داد. پل پوگبا به شایعه پیوستن‌اش به بارسلونا پاسخی داد که به صورت غیرمستقیم به تمایل وی برای ماندن در یوونتوس اشاره داشت.

هافبک میانی ۲۲ ساله بانوی پیر که تمام طول تابستان شایعاتی درباره پیوستن وی به بارسلونا با قراردادی نجومی شنیده و حتی گفته شد که یووه پیشنهاد ۸۰ میلیون یورویی کاتالان‌ها را برای خرید او رد کرده است، به سایت تله‌فوت گفت: در حال حاضر من از بودن در یوونتوس و بازی در این تیم لذت می‌برم. ما فصل را به پایان خواهیم رساند. بعد از آن دوباره باید ببینیم چه اتفاقاتی در انتظارمان است.

پوگبا در پاسخ به این سؤال که آیا بارسلونا در ماه ژانویه برای خرید او پیشنهاد داده است، عنوان کرد: من از این موضوع اطلاعی ندارم. تنها چیزی که می‌دانم این است که الان بازیکن یوونتوس هستم و تنها و تنها روی بازی برای این تیم تمرکز دارم به خصوص که این فصل شروع جالبی نداشته‌ایم.

هافبک پیشین منچستر یونایتد با ابراز رضایت از تصمیمش برای ماندن در تورین، تأکید کرد: امسال زمانی خوبی برای رفتن من از یوونتوس نبود و من می‌توانم به دوران خوبی که در یوونتوس داشته‌ام، ادامه دهم.

پوگبا در تابستان امسال علاوه بر بارسلونا، مشتریان دیگری همچون چلسی، پاری سن ژرمن و منچستر سیتی داشت و تصور می‌شد که فصل جدید را با پیراهنی تیمی جز یوونتوس آغاز کند. او اما ترجیح داد در کنار تیمی که چهار فصل متوالی اسکودتو را فتح کرد و فصل گذشته نیز در لیگ قهرمانان اروپا نایب قهرمان شد، بماند.

خداحافظی احتمالی چلسی با لیگ برتر انگلیس

چهار بازی از شروع فصل جدید لیگ انگلیس به پایان رسیده به نظر می‌رسد چلسی با کسب نتایج ضعیف از لیست مدعیان قهرمانی حذف شده است.

تیم چلسی که به نسبت دو دهه پیش بدترین آغاز خود را در ابتدای فصل انگلیس داشته، هم اکنون خود را با اختلاف ۸ امتیاز از صدر جدول می‌بیند اما در این میان چه کسانی را باید مقصر اصلی دانست؟

به گفته سایت خبری مترو، از جان تری تا خوزه مورینیو، مارینا گرانوفسکایا و سایر اعضای هیات مدیره خرید همه و همه در این بدبختی‌ها دخیلند.

در این میان، بازیکنان دیگری هستند که جزو ۱۱ مرد اصلی به حساب می‌آیند و چندان آمادگی ندارند. نمونه بارز آن را برانسلو ایوانوویچ است؛ فردی که در ترکیب آغازین تمام بازی‌های چلسی بود و حتی در سایه اخراج جان تری در بازی مقابل کریستال پالاس بازوبند کاپیتانی را به بازو بست.

به گفته مورینیو، بابا رحمان، خرید این فصل باشگاه چلسی، هنوز آمادگی کامل را ندارد. اما آیا با وجود آمادگی وی، بابا رحمان به ایوانوویچ باتجربه ترجیح داده خواهد شد؟

و اما گرانوفسکایا و امثالو که مسوول خرید تیم هستند، به طور حتم خوب عمل نکرده و چندان فعال نبودند.

از سوی دیگر، ادن هازارد و فابریگاس نیز روی فرم نیستند. ممکن است این

ادامه تلاش‌های یونایتد برای جذب بیل و رونالدو

باشگاه منچستر یونایتد بر خلاف برنامه قبلی خود نتوانست در این تابستان، هیچ کدام از مهاجمان برجسته مدنظر خود را جذب کند و در نهایت با صرف ۵۰ میلیون یورو، مارسیال ۱۹ ساله را از موناکو به خدمت گرفت. یونایتدها جذب گرت بیل از رئال مادرید را در راس همه برنامه‌های خرید خود قرار داده بودند و دو روز پیش، رئیس باشگاه رئال مادرید نیز این مساله را تأیید کرد.

نه رئال مادرید و نه گرت بیل تمایلی برای قطع همکاری نداشتند و یونایتد چاره‌ای جز عقب نشینی نداشت اما مدیران این باشگاه هنوز از جذب بیل ناامید نشده‌اند و قصد دارند در یک سال آینده، همه تلاش خود برای متقاعد کردن ستاره ولزی و نیز باشگاه رئال مادرید را بکار ببندند.

پیشنهاد شیاطین سرخ به بیل، احتمالاً رکورد نقل و انتقالات را خواهد شکست. میرور همچنین ادعا کرده است که یونایتد برای جذب رونالدو نیز اقدام خواهد کرد؛ برنده توپ طلای سال ۲۰۱۴ که همواره از علاقه‌اش به یونایتد صحبت کرده است.

یونایتدها معتقدند که تنش پیش آمده با رئال مادرید بر سر انتقال دخیا موجب نخواهد شد که آنها برای جذب گرت بیل و رونالدو، با کهنکشان‌ها وارد مذاکره نشوند.

رهبر راست‌های اتریش، امریکا و ناتو را مقصر بحران مهاجران دانست

وی تاکید کرد: ما خواهان اسلامی شدن اروپا نیستیم. ما نمی‌خواهیم فرهنگ مسیحی غربیمان از بین برود.

رهبر حزب راست افراطی اتریش، امریکا و ائتلاف نظامی ناتو را متهم به ایجاد بحران پناهجویانی کرد که اروپا را درگیر ساخته است.

به گزارش خبرگزاری رویترز، هانس کریستین استراچه، رهبر حزب آزادی که جناح راست افراطی اتریش است، در اظهاراتی گفت: امریکا و ناتو با مداخله نظامی بمب‌ها و موشک‌ها، عراق و لیبی را از بین بردند و از مخالفان بشار اسد، رئیس جمهوری سوریه حمایت مالی، نظامی و لجستیکی به عمل آوردند. این کارهای آنها باعث شد ما در منطقه شاهد نابودی، آشوب، رنج و افراطگری باشیم.

حزب آزادی اتریش در جدیدترین نظرسنجی‌ها از حزب سوسیال دموکرات میانه‌رو و همچنین حزب مردم این کشور پیش افتاده است. این حزب افراطی معمولاً رویکردهای اسلام ستیزانه و انزواطلبانه در پیش می‌گیرند. استراچه که کاندیدای شهرداری شهر وین در انتخابات ماه آینده میلادی است، اظهارات باراک اوباما، رئیس‌جمهوری امریکا مبنی بر اینکه اروپا مسئول مدیریت موج پناهجویانی است که به این قاره می‌آیند، محکوم کرد.

وی تاکید کرد که چند دهه است که امریکا آتش‌هایی را در خاورمیانه روشن کرده و پس از آن جسارت کرده و می‌گوید مسوولیت سیل پناهجویان به عهده اروپا است.

وی همچنین در مصاحبه‌ای جداگانه با یک شبکه اتریشی خواهان برپا کردن حصارهایی تحت نظر ارتش در طول مرز شرقی این کشور با مجارستان و همچنین اجازه به ورود پناهجویان مسیحی و یهودی به جای مسلمان شد.

مراسم ویژه پاکستان به مناسبت پنجاهمین سالگرد جنگ با هند

پاکستان روز یکشنبه مراسمی را به مناسبت پنجاهمین سالگرد دومین جنگش با هند برگزار کرد.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، این مراسم‌ها چند هفته بعد از آنکه هند و پاکستان شاهد چند درگیری مرگبار در مناطق مرزی جامو و کشمیر بودند برگزار شدند.

۵۰ سال پیش مصادف با اگست و سپتمبر ۱۹۶۵ هند و پاکستان وارد یک جنگ بزرگ شدند و بعد از آنکه بن‌بست در این جنگ به دنبال مداخله امریکا و اتحاد شوروی پایان یافت، هر دو طرف مدعی پیروزی شدند. پاکستان هر سال روز ششم سپتمبر را به عنوان روز دفاع یا روز ارتش گرامی داشته و در این روز رسانه‌های این کشور از قدرت ارتش به دلیل دفع کردن تجاوز هند ستایش می‌کنند.

با این حال تعداد زیادی از تاریخدانان توافق دارند که این جنگ بعد از آن آغاز شد که نیروهای پاکستانی وارد بخش کشمیر تحت کنترل هند شدند. دو کشور بعد از استقلال انگلیس در سال ۱۹۴۸ سه جنگ را با یکدیگر داشته‌اند که دو مورد از آنها بر سر کشمیر بوده است.

اخیرا روابط میان دهلی‌نو و اسلام‌آباد در پی وقوع حملات توپخانه‌یی در طول مرز آنها در کشمیر که تنها در ماه اگست حدود ۲۰ کشته در نیروهای هر دو طرف برجای گذاشت وخیم شده است. اوایل ماه جاری میلادی نشست میان مشاوران امنیت ملی هند و پاکستان قرار بود در دهلی‌نو برگزار شود اما در آخرین دقیقه به دلیل مناقشه در خصوص دستور کار نشست لغو شد.

مراسم دیروز در پاکستان ابتدا در شهر اسلام‌آباد با شلیک ۳۱ گلوله به نشانه احترام آغاز شد و مراسم مشابهی نیز در شهرهای دیگر این کشور برگزار شد. همچنین یک دقیقه سکوت نیز به احترام حدود چهار هزار سربازی که در جنگ ۵۰ سال پیش کشته شدند برقرار شد و نواز شریف، نخست وزیر پاکستان در بنای یادبود یک قهرمان جنگ در شهر لاهور در شرق این کشور حلقه گل گذاشت. همچنین جنگنده‌های نیروی هوایی نیز در پاکستان به اجرای حرکات نمایشی پرداختند.

چین - پاکستان و رقابت با هند و امارت در جنوب آسیا

هند داشت.

انیل وادهوا وزیر امور خارجه در شرق این کشور گفت: همخوانی منافع ژئوپولیتیکی موجب تقویت و تسریع روابط هند و امارات پس از سفر نارندا مودی شده است.

در بیانیه وزارت امور خارجه هند آمده است دو کشور موافقت کرده‌اند تا روابط تجاری دوجانبه را به میزان ۶۰ درصد در طول پنج سال آینده افزایش دهند و علاوه بر آن، امارات متعهد به تشویق سازمان‌های سرمایه‌گذاری خود برای افزایش سرمایه‌گذاری در هند شده است. این سرمایه‌گذاری‌ها شامل ایجاد «صندوق سرمایه‌گذاری زیرساختی هند-امارات» می‌باشد که هدف آن رسیدن به مرز ۷۵ میلیارد دلار است.

دو کشور در سطح امنیتی علیه تروریسم همکاری خواهند کرد که شامل به اشتراک‌گذاری اطلاعاتی در شبکه‌های فراملی مستقر در کشورهای سوم می‌باشد. اولین نشانه آن این می‌باشد که گروه‌های تروریستی که پاکستان حامی آنها است، بزودی دامنه عملیات‌های خود را در کشور امارات گسترش خواهند داد.

همچنین مبارزه علیه گروه تروریستی داعش نیز یکی دیگر از موضوعات همکاری دو کشور است.

انیل وادهوا ادامه داد: هند و امارات در بخش‌های دفاعی، انرژی، آی‌تی، تجارت و الکترونیکی همکاری خواهند کرد. هر دو کشور لیستی از پروژه‌هایی در زمینه تولیدات دفاعی را در حالی تهیه کردند که «نیرمالا سیتهارامن» وزیر اقتصاد با همراهی هیئت بزرگ هندی در آینده‌یی نزدیک به امارات سفر خواهد کرد تا روابط اقتصادی را تقویت کنند.

وزیر امور خارجه در شرق هند افزود: امارات در ساخت ذخایر استراتژیک پترولیوم هند مشارکت خواهد داشت. از طرفی هند هم موافقت کرده تا برخی از مشکلات معلق را حل کند.

علاوه بر آن، شرکت‌های هندی تمایل خود را برای مشارکت در پروژه‌های نفتی در امارات اعلام کرده‌اند.

وزیر امور خارجه امارات گفت: مصمم هستیم تا سرمایه بیشتری را در بخش‌های مختلف هند تزریق کنیم. امارات به هند پیشنهاد همکاری با شرکت‌های این کشور در کشورهای سوم بخصوص آفریقا داده است.

کارشناسان معتقدند که دهلی‌نو تلاش می‌کند تا پیامی به پاکستان دهد مبنی بر این که با سرمایه‌گذاری ۴۶ میلیارد دلاری در راهرو اقتصادی پکن - اسلام‌آباد، هند را پشت سر نگذاشته است زیرا امارات ۷۵ میلیارد دلار در بخش‌های مختلف در هند سرمایه‌گذاری کرده است.

علاوه بر آن، برخی تحلیل‌گران معتقدند که رابطه اخیر هند و امارات متحده عربی تلاشی برای ایجاد موانع در طرح توسعه بندر «گوادر» و فعالیت‌های اکتشافی در ایالت بلوچستان پاکستان است.

رقابت هند و پاکستان علاوه بر زمینه‌های سیاسی - دفاعی به اقتصادی نیز کشیده شده است.

هند پس از قرارداد تجاری میان پاکستان و چین به ارزش ۴۶ میلیارد دلار، با امارات برای رقابت با رقیب دیرینه خود قراردادی به ارزش ۷۵ میلیون دلار بسته است.

شی جین پینگ رئیس‌جمهور چین چندی قبل با سفر به پاکستان قرارداد تجاری به ارزش ۴۶ میلیارد دلار و ایجاد راهروی اقتصادی چین - پاکستان را به امضا رساندند. بر اساس این راهروی اقتصادی، این احتمال وجود دارد که پاکستان پس از فعال کردن بندر «گوادر»، به مرکز اقتصادی در منطقه تبدیل شود.

با این حال، اظهارات «نارندرا مودی» نخست وزیر هند در دیدار اخیرش از چین مبنی بر توقف راهرو اقتصادی پکن - اسلام‌آباد نشان می‌دهد که همکاری استراتژیک چین و پاکستان برای هند نگران کننده است.

اما رئیس‌جمهور چین با رد خواسته دولت هند، بر تکمیل پروژه ۴۶ میلیارد دلاری در پاکستان تاکید کرده است.

این امر باعث شد تا نارندا مودی نخست وزیر هند راهی امارات متحده عربی شود. در حالی که روابط پاکستان با امارات به دلیل عدم شرکت اسلام‌آباد در ائتلاف عربستان و همچنین عدم اعزام ارتش برای جنگ در یمن تحت تاثیر قرار گرفته، اکنون هند و امارات تلاش می‌کنند تا شریک استراتژیک جدیدی در منطقه باشند.

مقامات کشورهای هند و امارات در حال بررسی همخوانی منافع اقتصادی و ژئوپولیتیکی می‌باشند تا تعهد سرمایه‌گذاری ۷۵ میلیارد دلاری این کشور عربی را در زیرساخت‌های دهلی‌نو کامل کنند.

پس از بازدید «نارندرا مودی» نخست وزیر هند از ابوظبی و دبئی، «شیخ عبدالله بن زاید آل نهیان» وزیر امور خارجه امارات به همراه هیئت ۹۵ نفره به دهلی‌نو سفر کرد تا در مورد سرمایه‌گذاری در بخش‌های گوناگون مانند انرژی تجدیدپذیر برای امور دفاعی، امنیتی، گردشگری و آموزش عالی بحث و تبادل نظر کنند.

وزیر امور خارجه امارات دیدارهایی با «مانوهار پریکار» وزیر دفاع، «سورش پرېهوا» وزیر راه‌آهن و «سوشما سواراج» وزیر امور خارجه و آجیت دووال مشاور امنیت ملی

